

Bulletin 201

JAARGANG 23 / december 2003

2003 / 2004

Bestuur

President	Henk Drost
Oud President	Marnix Jansen Venneboer
1 ^e Vice President	Koos Kuiper
2 ^e Vice President	Bert Lamers
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

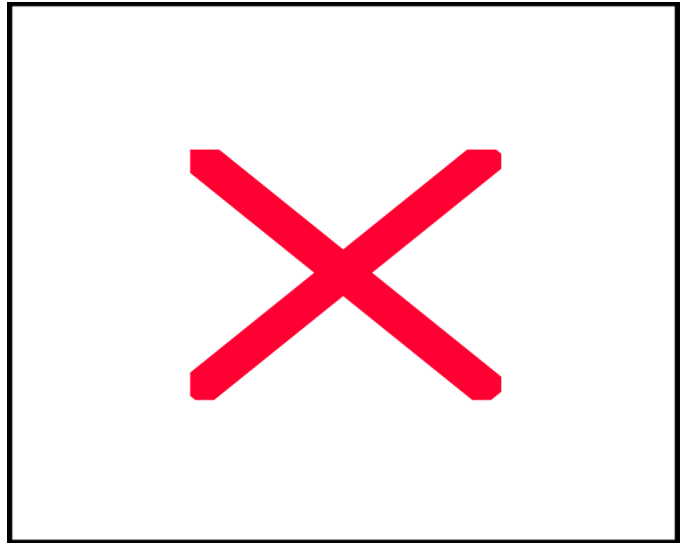
Plaats:

**Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** vóór 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5^e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat december 2003

In een wereld waarin economen en regeringen met elkaar van mening verschillen of het aanwakkeren van de consumptie ten koste van steeds hoger oplopende staatsschuld een betere remedie is tegen de recessie dan een zuiniger beleid dat ervan uitgaat dat je eerst moet verdienen wat je later kunt uitgeven, en in een wereld waarin intolerantie alsmaar lijkt

toe te nemen, waar geloof als alibi gebruikt wordt om elkaar naar het leven te staan (ik geloof dat geen enkele God, van welk geloof dan ook, het zo bedoeld heeft), trachten wij als Lions op bescheiden wijze bij te dragen aan een betere wereld, niet door ons voor te dringen op het wereldtoneel, maar door in onze eigen omgeving de “We serve” gedachte gestalte te geven.

Binnen onze eigen club door kennismaken en ondersteunen van geweldig en kleinschalig werk van Joost Hagendoorn, die in Zuid Afrika mensen probeert te helpen op weg naar een menswaardiger bestaan. Maar ook door inzet van velen om fondsen te verwerven om ergens weer ongemak te helpen verlichten. Elke druppel helpt, al is de gloeiende plaat nog zo groot.

Zo togen op de dag dat de goedheiligman normaliter zijn surpriseavond viert, zes Lions naar het zuiden om ruim 2500 flessen eerlijke Siciliaanse wijn op te halen bij Lion Jan Kamsma. De Sint had nog een kleine verrassing in petto voor Jan, hetgeen door onze wijnvriend werd beantwoord met een boeiend college over Italiaanse wijn, gelardeerd met een hartverwarmende proeverij in een overigens koude loods, waarbij wij werden voorzien van bijzondere Italiaanse koekjes om onze dames mee te verwennen. In rap tempo spoedden wij ons vervolgens naar Venlo, niet toevallig de geboorteplaats van Uw president, om “Chez Philippe” van een uitstekend maal te genieten, uiteraard besprenkeld met een keur aan bijzondere wijnen, alles in bescheiden hoeveelheden, want er moest nog een stuk gereden worden. Dankzij dit soort activiteiten zijn we, samen met onze vrienden uit Dorsten, in staat het

goede doel te ondersteunen, zoals de Moeder Theresa Stichting, die op 17 december van ons 4000 euro krijgt om daarmee onderdak te creëren voor de allerarmsten.

Om te kunnen blijven functioneren als Lionsclub is regelmatig vers bloed nodig. In de persoon van Jos Niessink is weer een nieuw veelbelovend lid aan onze familie toegevoegd. Jos, nogmaals van harte welkom binnen onze club en we hebben er alle vertrouwen in dat jij je bij ons thuis zult voelen en een waardevolle bijdrage zult leveren aan het Lions gebeuren.

Nogmaals complimenten voor de redactie van ons bulletin voor de 200ste uitgave. Hier en daar roepen artikelen wellicht discussie op, niet iedereen is altijd even gelukkig met de woordkeuze, en soms wordt een mening geventileerd die wellicht niet helemaal strookt met de eigen, maar ook wij Lions staan met onze voeten in de hedendaagse samenleving en ons blad is daar een afspiegeling van. Begrip voor afwijkende meningen en tolerantie zijn een groot goed. Enige dichterlijke vrijheid is scribent toegestaan. Deze houding is ook de juiste ten aanzien van Theo Kamps' bijdrage over de rechten van de vrouw.

Introspectie is goed. De activiteitencommissie tracht ons, om te beginnen middels het invullen van een vragenlijst, aan het denken te zetten over onze houding ten aanzien van fondsenwerving. Een lovenswaardig initiatief dat in de komende tijd zijn vervolg zal hebben.

Noteer in Uw agenda vier-vier-vier, ofwel 4 april 2004. Wederom een erg actieve activiteitencommissie bereidt een groots spektakel voor in de H. Geestkerk. Een matinee voor de kinderen en een gevarieerd muzikaal avondprogramma met als publiekstrekker Doetinchemmer Jan Rietman. Reden genoeg om die dag vrij te houden voor aanwezigheid en medewerking.

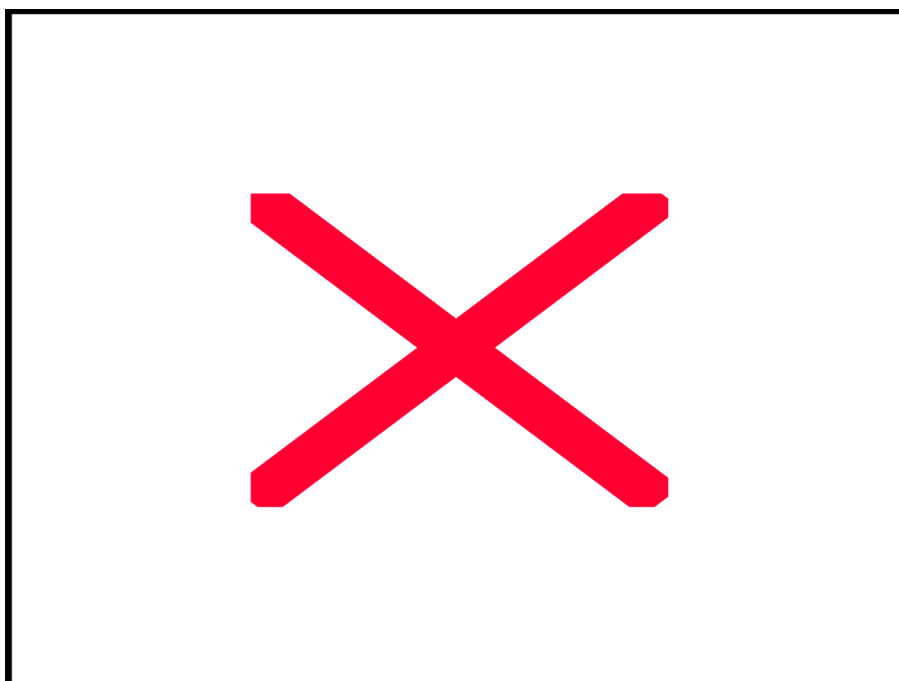
Een wellicht wat lange presspraat ditmaal, waarvoor mijn verontschuldiging, maar er gebeurt veel binnen onze club. De Lions Club Doetinchem leeft.

Met Lionsgroet,

Henk Drost

Wanneer elke seconde telt.

Honderden examens moeten onze Lions in de loop der vele jaren, al dan niet met goed gevolg, hebben afgelegd, maar geen enkel daarvan zal zo merkwaardig zijn verlopen als dat ter afsluiting van de reanimatiecursus. Hoewel Henk Drost al weken daarvoor gezegd had dat het allemaal wel mee zou vallen, konden wij niet bevroeden dat het zo hilarisch zou zijn. Zo'n kleine dertig leden zetten zich aan een viertal tafels in afwachting van de opgaven. Direct al ontstond, in ieder geval aan "mijn" tafel enige discussie over de bedoeling ervan. De formulering was immers wat ongelukkig gekozen. Maar de aanwezige hoeveelheid intellect was van dien aard dat al snel begrepen werd dat er een kruisje gezet diende te worden in het vakje "ja" of "nee". Aan de slag dus.

Al vrij snel werd duidelijk dat niet iedereen het cursusboek even grondig bestudeerd had, hetgeen de kansen op foute antwoorden natuurlijk deed toenemen. Geen nood echter, want nadat de eerste stiekeme afkijkpraktijken aan de dag kwamen, werd

al snel duidelijk dat gewoon overleg ook mogelijk was. De 19 vragen werden dan ook redelijk snel verwerkt in het volste vertrouwen dat de uitkomst wel positief moest zijn. En mocht er nog enige twijfel bestaan dat bood de zelfcorrectie achteraf ook nog voldoende mogelijkheden. Behalve dan bij Chris Geurink en Gerard Roelofsen die elkaars werk niet alleen nakeken, maar ook van het nodige commentaar voorzagen.

Cursusleidster Jolanda moet de wanhoop nabij geweest zijn toen zij vertwijfeld uitriep nog nooit zo'n raar examen te hebben meegemaakt. Ondanks het feit dat er op zijn minst 1 Lion was die toch nog 9 van de 19 vragen fout had beantwoord restte haar kennelijk geen andere oplossing dan verheugd te verklaren dat alle cursisten waren geslaagd. Volgens de president reden genoeg om daar een glas op te drinken, maar wellicht ook tevreden over het feit dat, mocht er zich ooit en onverhoopt iets

vervelends voordoen tijdens onze bijeenkomsten, handenvol reanimatiedeskundigen bij de hand zijn.

Natuurlijk was de afsluitende toets van weinig betekenis. Belangrijker was de cursus die wij in grote getale hebben gevolgd. Want hoe je het ook went of keert, er zijn prettiger cursusonderwerpen dan de hart- en ademhalingsstil

stand. Over het algemeen weet je wel iets van de hoed en de rand, maar de theorie in de eerste les maakt je toch niet vrolijk. En toen Jolanda met een ferme handklap aangaf wat er gebeurt als er sprake is van een acute hartstilstand, kromp je bijna ineem alsof het jezelf overkwam. En het verhaal over de invloed van leefstijlfactoren deed de behoefte aan sigaret of sigaar toch ook, op zijn minst even, verminderen. Of er een verband te vinden is weet ik niet, maar nadat wij de theorie van het hartinfarct overleefd hadden werd de stemming al snel wat opgeluchter en ging al snel over in oubolligheid, zoals over onnozelheid van de vragen die in het linker deel van de groep (inderdaad) vaker werden gesteld dan in het rechtergedeelte. Of de vraag of de cursusleidster de volgende keer zelf als pop zou fungeren. De angst voor een hartinfarct moet kennelijk weggewerkt worden.

De aandacht werd echter al snel weer gevangen door de demonstratie die Jolanda gaf van de werkelijke reanimatie, waarna wij twee weken de tijd kregen om het cursusboek te bestuderen en ons voor te bereiden op onze eigen praktijkoefeningen. Helaas had niet iedereen zijn huiswerk gedaan en dus was het noodzakelijk om voordat wij zelf aan de slag gingen nog een klein resumé te geven van de juiste reanimatievolgorde: Controleer het bewustzijn, pas de kinlift toe, controleer de ademhaling, indien nodig geef 2 effectieve mond-op-mondbeademingen, controleer de circulatie en begin zonodig met reanimeren, 15 x hartmassage afgewisseld met 2 beademingen.

En als je dan zelf moet oefenen blijkt dat lijstje vaak nog niet zo erg in het hoofd te zitten en was correctie nodig, waarbij niet werd geschroomd om in dit geval het cursus-slachtoffer van de nodige opmerkingen te voorzien.

Niettemin werd allengs de stage de aandacht steeds serieuzer en heeft denkelijk iedereen serieus geprobeerd zich de benodigde vaardigheid eigen te maken. Vaardigheden die eigenlijk vrij simpel zijn en die iedereen eigenlijk zou moeten beheersen.

Hoe serieus ook opgevat, er was voldoende tijd voor de nodige humor. Natuurlijk zou Chris Chris niet zijn als hij niet duidelijk kenbaar maakte op wie hij liever geen beademing zou toepassen. En wat te denken van de Lion die, omdat hij geleerd had zo snel mogelijk hulp in te roepen van derden bloedserieus aan de omstanders vroeg om snel 1-2-3 te bellen om vervolgens niet door te hebben waarom de groep in een daverend gelach uitbarstte. (Voor de zekerheid voor hem dan nog maar even: 1-1-2 is effectiever.) En wat te denken van Toon v.O. die, ondanks hardnekkige pogingen niet alleen bij hemzelf, maar ook bij Carola, er maar niet in slaagde om de halsslagader te vinden. Voor mij werd de kroon echter gespannen door Marnix. Ons was geleerd om als eerste het bewustzijn te controleren door het slachtoffer aan de schouders te schudden en te vragen "Wat is er gebeurd?". Nadat zijn voorgangers dat allemaal keurig hadden gedaan, verraste hij ons met de onverwachte vraag "Mijnheer, hoe bent u verzekerd?".

Toen ik na de eerste bijeenkomst enthousiast thuis verslag deed, was het eerste dat Gus mij vroeg of ik wel gevraagd was hoe succesvol reanimaties zijn en wat de kans op restverschijnselen was. Dat had ik niet dus, dat bij de volgende gelegenheid alsnog gedaan. Het antwoord stemt niet vrolijk. Binnen de muren van een ziekenhuis is de kans op

succes een goede 60%, maar daarbuiten is dat aanzienlijk lager, zo rond de 10%. Daar schrik je toch wel even van.

Ondanks dat is het natuurlijk volstrekt duidelijk dat het een goede zaak is om je de reanimatievaardigheden eigen te maken. Hoe klein de kans op succes ook moge zijn, ieder mensenleven dat er door gered kan worden is er één. En daarom is het goed dat wij met elkaar deze cursus hebben gevolgd. Je hoopt nooit in de situatie terecht te komen dat je ook daadwerkelijk moet reanimeren. Maar wat doe je "wanneer elke seconde telt." ? Reanimeren dus, een bijzondere wijze van "We serve".

HB.

Bank Drost van de Lions Doetinchem overhandigt een cheque van 1.100 euro aan Ben Kreemers (foto: Harrie Ligter)

Omdat dit jaar het ophalen van de wijn samenviel met Sint Nicolaasavond, had de Sint voor Jan Kamsma een kleine surprise voorbereid in de vorm van echte Achterhoekse “krentewegge”, uiteraard begeleid door een kort gedicht.

Madrid, 5 december 2003

Beste Jan,

Nu al weer voor het zesde jaar
Lever jij ons lekkere Italiaanse waar.
Umani Ronchi, Garofoli of Byzantino
Allemaal altijd weer fantastico primo.

Flonkerend wit of met robijnrode kleur
Stuift uit het glas, hemelse geur
Vol fruit en een afdronk zo ruig
Blijft minutenlang hangen aan het achterste huig.

Proeven in Meerssen in een koude loods
De glazen, de ambiance, allemaal groots
Toastend en sjouwend met vereende krachten
Dat is de ware Lionsgedachte.

Als dank Jan op deze bijzondere dag
Dat de Goedheiligman verjaren mag
Vanuit het Achterhoekse een typische lekkernij
Voor jou en je vrouw voor zomaar erbij.

De Sint

Tour de Vin

Vrijdagmiddag 5 december even na een uur – al wat laat naar de mening van onze President – vertrokken we naar Doesburg om de bestelbus bij Gerard Roelofsen op te halen. Dit was snel geregeld en vervolgens reden we in konvooi via Arnhem, Ewijk, Venlo naar Meerssen, ons einddoel.

Klokslag 4 uur waren we bij de opslaghal van Jan Kamsma. Het was een gezellig weerzien en tot mijn grote verrassing toverde onze president een door hemzelf gemaakt gedicht tevoorschijn en vroeg aan Jan Kamsma dit voor te lezen. Jan zag daar de lol wel van in en begon als een volleerd voordrachtskunstenaar de op de Sint toegespitste tekst voor te lezen. Als beloning kreeg hij een Achterhoekse krentenwegge aangeboden.

Na deze “warming up”, was het echt de handen uit de mouwen steken. Er moesten ten slotte ruim 200 dozen van 12 flessen afkomstig uit het verre Sicilië ingeladen worden. Daarbij kregen wij ongevraagd een uitgebreide toelichting van Jan over de Italiaanse wijnen in het algemeen en de fantastische Drepanum in het bijzonder.

Om de kwaliteit van de wijnen nog eens te onderstrepen, werd er door ons ook flink geproefd van zowel “wit” als “rood”.

Nadat de auto's en aanhanger geladen waren, namen we afscheid van Jan – niet zonder de toezegging dat wij volgend jaar weer van de partij zullen zijn – met als reisdoel Venlo.

Hier wachtte Chef-kok Philippe Mattioni van Restaurant “Chez Philippe” ons op voor een culinair hoogstandje. Onze beoordeling: zeer goed!

Met nog ruim een uur rijden voor de boeg, vertrokken we tegen tien in richting. 's Heerenbergh en Doetinchem voor de verdere distributie van deze heerlijke wijnen. Nog even hard werken en dan zit het er weer op. Maar eerst nog de uitlevering in 's Heerenbergh van de wijn voor onze Lionsvrienden uit Dorsten en bij het “depot Kietselaar” voor de uitlevering aan onze Lions op zaterdag. Daarna snel even de bus met aanhanger terugbrengen naar Doesburg en een lange, maar goed bestede dag zit er weer op.

Met dank aan allen voor hun bijdrage en aan Gerard Roelofsen voor het ter beschikking stellen van de Mercedesbus.

Om in wijntermen af te sluiten: A votre santé!

Marnix Jansen Venneboer

Verslag bijeenkomst 3 december 2003

Niet minder dan 31 leden kon de president welkom heten, hetgeen een aanwezigheid van 78% opleverde. Een woord van welkom speciaal voor de gastspreker Joost Hagendoorn, die ons verslag kwam doen van zijn werkzaamheden in Zuid-Afrika voor de Girls-Guides (zie elders in dit Bulletin voor een verslag van zijn presentatie.)

In het huishoudelijk gedeelte kwamen de volgende onderwerpen aan de orde:

- De president complimenteert de redactie van het Bulletin voor de fraaie 200ste editie.
- Ondanks het feit dat wij twee maanden door de reanimatiecursus geen reguliere vergadering hebben gehad zijn er betrekkelijk weinig ingekomen stukken. Zoals gebruikelijk gaat de blauwe map rond.
- Op een lionswaardige wijze wordt Jos Niesink geïnstalleerd als lid van onze club. De president wijst op het belang van het lidmaatschap en de daaruit voortvloeiende verplichtingen. De sponsors van Jos zijn Theo Kamps en Gerard Hehenkamp.
- Nu Dick de Bruin de clubbijeenkomsten niet kan bezoeken deelt de president mee dat de taak van social officer wordt overgenomen door het bestuur, dat dus al meldpunt fungeert voor berichten over het wel en wee van de leden. Hij brengt de leden op de hoogte van een aantal persoonlijke aangelegenheden.

De wijnactie krijgt op 5 december zijn beslag. Een 6-tal Lions reist die dag af naar het Zuid-Limburgse om daar ruim 200 dozen wijn op te halen. Vanaf 6 december kunnen de bestellingen worden opgehaald bij Hans Kietselaer.

Tijdens de tap-hap van 17 december zal een vertegenwoordiger van de Stichting Moeder Teresa

aanwezig zijn om een bedrag van 4000 euro in ontvangst te nemen. Dit bedrag, afkomstig uit het jumelagefonds, zal worden gebruikt voor de bouw van een huis in Roemenië, bestemd voor bewoners uit achterstandsgroeperingen. Vertegenwoordigers van onze zusterclub Dorsten zullen hierbij aanwezig zijn.

- Chris Geurink neemt het stokje van de jeugduitwisseling over van Dick de Bruin. Hij zal binnenkort met een voorstel komen om

eventueel een daarvoor in aanmerking komende jongere namens onze club uit te zenden. Overigens kunnen ook kinderen van leden zich bij hem aanmelden voor deze uitwisseling.

•

De activiteitencommissie organiseert de nieuwjaarsbijeenkomst op 10 januari 2004. Om 14.30 is er een ontvangst in Resto Gasseling. Na een inleiding maken wij een wandeling langs de ecologische zone aan de oever van de Oude IJssel. Daarna gaan wij (welhaast traditioneel) naar Het Borghuis voor een gezamenlijke maaltijd.

Theo Soontiëns deelt een enquêteformulier uit. De activiteitencommissie verwerkt de antwoorden en komt daar in het begin van het nieuwe jaar op terug. Doel is om na te gaan op welke wijze wij het best activiteiten kunnen ontplooiën, ook op het gebied van fundraising. In het januaribulletin zal het resultaat worden gepubliceerd, zodat er in de februaribijeenkomst over gesproken kan worden.

(Overigens deelt Arnold mee dat er in deze maand ook gelegenheid is om in het bos van Hascha hout te hakken).

Bert Lamers deelt de stand van zaken mee rond de activiteiten die gepland zijn op 040404. Martin Liefrink deelt een schema uit waarop een tijdpad is aangegeven van alle activiteiten die ondernomen dienen te worden om het evenement tot een goed einde te brengen.

- Van de rondvraag wordt geen gebruik gemaakt, zodat de president alvorens de vergadering te sluiten eerst nog het woord kan geven aan taitwister Theo Kamps (zie elders in dit bulletin).

De secretaris.

Masizakhe

Medio vorig jaar besloot onze club een subsidie te geven van € 500 aan Joost Hagendoorn, die een jaar in Zuid-Afrika ging werken. Hier en daar was enige scepsis: wat zou er van zijn werk bij terugkeer resteren?

In de decemberbijeenkomst deed Joost verslag van zijn activiteiten. Hieronder een samenvatting van het verhaal van een idealist waaraan het geld goed besteed bleek te zijn.

Het komt vaker voor dat pas afgestudeerden er een jaartje tussenuit gaan "om de wereld te verkennen". (Een oude gewoonte overigens, zij

het dat in vroegere eeuwen dat alleen aan de elite was voorbehouden. Lees de boeken over de familie Platter van Emmanuel Le Roy Ladurie er maar eens op na, of om dichterbij huis te blijven de reisverhalen van Jacob van Lennep er maar eens op na.)

Voor Joost Hagendoorn was dat evenwel te gemakkelijk. Ook hij wilde na zijn studie werktuigbouwkunde te hebben afgerond een jaar weg. Maar niet alleen om te reizen, ook om voor mensen iets te betekenen. Ontwikkelingswerk doen uit idealisme, in de hoop dat dat ook zou leiden tot een grotere persoonlijke ontwikkeling waardoor hij zijn horizon zou kunnen verbreden.

Samen met vrienden richtte hij de Stichting Masizakhe op, hetgeen staat voor de Zuluvertaling van "Let's grow together". Doel was iets op te zetten dat niet eenmalig was, een zekere professionaliteit had, en over voldoende fondsen zou kunnen beschikken. Na het nodige voorwerk vertrok hij in de zomer van 2002 naar Zuid-Afrika om daar te gaan werken voor de Girls Guides Association of South Africa, te vergelijken met de ons bekende scouting, in zijn geval voor meisjes tussen de 5 en 20 jaar.

Vanaf het begin richtte hij zijn aandacht op het aanleren van vaardigheden en kennis die het mogelijk zou maken om de meisjes uiteindelijk zelfstandig in het leven te laten staan, hetgeen natuurlijk alleen mogelijk is als er sprake is van een toegenomen zelfverantwoordelijkheid.

Zijn doelgroep waren jonge zwarte vrouwen in achterstandsgebieden zoals te vinden in de arme townships en op het platteland. Het kennis laten maken met het ondernemerschap en het aanleren van de daarbij behorende vaardigheden was zijn doel.

Veel tijd besteedde hij aan het opzetten van verkooporganisaties, o.a. resulterend in een baking business project en een cultural tourism project waardoor business skills een basis vormde voor verdere ontwikkeling. Daarnaast zorgde hij er voor dat ook de organisatie van de Girls Guides verder ontwikkeld werd.

Vanuit onze optiek misschien allemaal wat kleinschalig, maar is het eigenlijk niet onmogelijk je voor te stellen wat er zo ver weg allemaal zich afspeelt. Hij heeft er voor gezorgd dat de GG organisatie uit de rode cijfers kwam, er in de in- en verkoop eenvoudiger procedures kwamen, efficiënter kon worden gewerkt en er een basishandboek kwam, zodat de kennis niet meer bij 1 persoon kwam te liggen, hetgeen de continuïteit ten goede komt.

De business skills projecten hadden als doel om vrouwen op te leiden tot zelfstandige ondernemers. Daarnaast was het belangrijk om ook zelfstandige trainers op te leiden, die ook na zijn vertrek zijn werk kunnen voortzetten.

Opleiden in een zo andere cultuur is niet eenvoudig. De GG zijn over het algemeen weinig geschoold, dus de instructies diende simpel te worden gehouden. Learning by doing is daarvoor erg geschikt. Voordeel is dat de meisjes ook van elkaar kunnen leren, eventueel in de soms voor Joost onbegrijpelijke lokale talen. Gemakkelijk was het niet allemaal. Een goede follow-up was nodig om het enthousiasme vooral toch op peil te houden.

Materiaal heeft Joost zelf ontwikkeld in modules. Bedrijfskundige basiskennis aangevuld met invloepdrachten legden de basis voor de praktijk van het baking project. Cakes bakken ligt dicht bij de leefwereld van de GG's. Amusant was zijn ervaring van de eerste verkopen in een boksschool, waar afgetrainde bokser op de kennelijk heerlijke geuren afkwamen, doch waarbij geld een probleem was. Dat daarna de gehele voorraad betrekkelijk snel op een markt verkocht kon worden gaf de GG's een succesgevoel dat natuurlijk stimulerend werkte. Aan het eind van zijn jaar heeft hij fraaie resultaten geboekt. De trainingsmodules zijn afgerond, trainers zijn opgeleid, de trainingen worden gecontinueerd en uitgebreid, een aantal bedrijfjes is van de grond gekomen en het project is in de organisatie ingebed waardoor verdere verspreiding mogelijk is.

Het cultural tourism project is eigenlijk op dezelfde leest gestoeld. Zuid-Afrika is een prachtig land, toeristen zijn er erg in geïnteresseerd, dus ligt het voor de hand dit te gebruiken voor het opzetten van een toeristenindustrie in de schitterende gebieden waar dit nu nog niet echt bestaat. Ook hiervoor ontwikkelde Joost een module en gaf hij trainingen. Op dit moment zijn 4 regio's metterdaad actief op dit gebied. Joost heeft vooral in het noordelijke Venda geopereerd, een gebied kenmerkend voor de natuurpracht van het land en bovendien liggend op de weg naar het Krugerpark. Mede dankzij een behoorlijke bijdrage van de Nationa Lottery wordt er nu handwerk voor de toeristen gemaakt, zijn er accommodaties verrezen, zijn er restaurants geopend en worden er rondleidingen gegeven. Allemaal nog niet grootschalig (gelukkig misschien nog wel) maar zeker een resultaat dat de zelfstandigheid van de lokale bevolking enorm doet toenemen.

Joost concludeert dat de duurzaamheid door kennisoverdracht is toegenomen. Mensen hebben geleerd om op eigen benen te kunnen staan. Belangrijk daarbij is dat het uitgangspunt voor dit werk vooral moet zijn het coachen in plaats van onderwijzen. Terugkijkend op zijn jaar beseft hij (terecht) dat hij voor een groep mensen in Zuid-Afrika iets heeft kunnen betekenen dat hun toekomst een zonniger zijde geeft. Voor zijn eigen omgeving heeft zijn verblijf betekent dat, ook al is het op afstand, men bewuster is geworden van de noden elders in de wereld.

En voor hem zelf is het een onvergetelijke ervaring geweest die hem zeker een persoonlijke groei heeft doen doormaken die hij in de rest van zijn leven kan gebruiken.

Ook al is Joost nu weer terug, dat betekent niet dat zijn werk er op zit. Hij blijft erg betrokken bij de verder professionalisering van de stichting en een uitbreiding van de fondswerving ten behoeve van de uitzending van nieuwe vrijwilligers, want er blijft veel in Zuid-Afrika te doen. Daarbij is geld voor de lokale projecten eigenlijk niet eens het grootste probleem. Het grootste gebrek is de afwezigheid van voldoende kennis. En als die al bij de Zuid-Afrikanen aanwezig is, wordt die ogenblikkelijk opgeslokt door het bedrijfsleven, waardoor er natuurlijk weer lege plekken ontstaan. Daarom is de inzet van (Nederlandse) vrijwilligers zo belangrijk. En daarom blijft geld voor de stichting erg belangrijk.

Dat Joost een enorme gedrevenheid heeft bleek vorig jaar al uit de keurige presentatie van zijn plannen. Een goede voorbereiding voor zo'n verblijf is immers onontbeerlijk. Ook heeft hij ons het hele jaar door op de hoogte gehouden van zijn activiteiten middels zijn soms uitgebreide Tobela-verslagen. En ook zijn prachtig verzorgde presentatie van zijn werk geeft aan dat hij niet alleen veel tijd investeert in zijn stichtingswerk, maar ook dat hij er aan hecht om zoveel mogelijk mensen in aanraking te laten komen met iets waar de meeste mensen niet eens aan denken om te gaan doen. Erg vaak kom je dat in onze tijd niet tegen.

Joost verdient dan ook veel respect en onze bijdrage daaraan is de moeite zeker waard geweest.

HB.

Emancipatie ?

Op verzoek van onze president verraste taitwister Theo ons op een kostelijke bijdrage die tegelijkertijd ons spiegelend voorhield eens na te denken over vrouwonvriendelijk gedrag dat de mannelijke specie mogelijk eigen is. Terecht werd daarom gevraagd om zijn verhaal aan de vergetelheid te ontrukken door plaatsing in het Bulletin. Een kleine moeite, want Theo had zijn verhaal op papier gezet. Niet dat hij dat nodig heeft, want improviseren kan hij als de beste. Want niet op papier stonden zijn openingszinnen. Hendrik Marsman citerend begon hij met "Denkend aan Holland zie ik brede rivieren traag door oneindig laagland gaan", om dat vervolgens ongeveer te parafaseren met "Denkend aan

mijn studententijd zie ik honderden wetsartikelen saai door mijn geheugen gaan", om vervolgen zijn verhaal te beginnen:

Als notarieel student diende ik het volgende te leren: Artikel 160 B.W.:

"De man is het hoofd der echtvereniging", en artikel 161 B.W.:

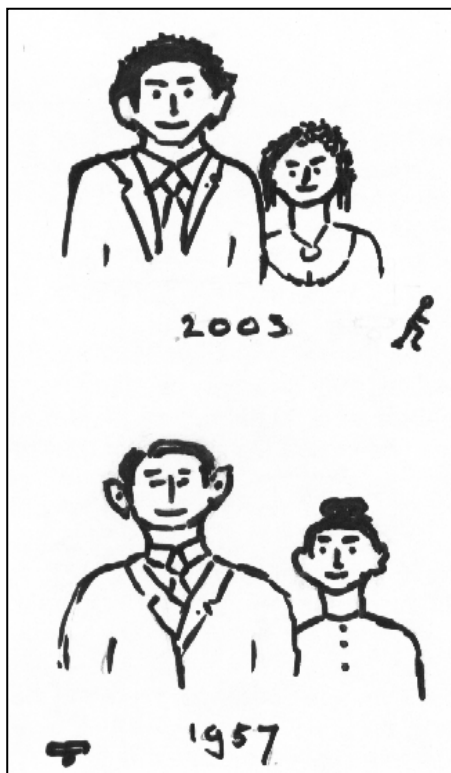
" De vrouw is aan haren man gehoorzaamheid verschuldigd. Zij is verplicht met den man samen te wonen en hem overal te volgen waar hij dienstig oordeelt zijn verblijf te houden, en artikel 163 B.W.:

" De vrouw, al is zij zelfs buiten gemeenschap van goederen getrouwd, kan zonder bijstand van haren man niets geven, vervreemden, verpanden of verkrijgen."

Wij hebben het dan over de handelingsonbekwaamheid van de getrouwde vrouw. Wat haar rechtsbevoegdheid betref had zij dezelfde positie als een minderjarige.

Er was slechts één artikel in het BW dat een inbreuk maakte op deze heerserspositie van de man en dat was artikel 162a van genoemd BW. Daarin stond dat de man zonder medewerking van zijn vrouw voor zaken bestemd voor de huishouding geen huurkoopovereenkomst kon aangaan. Dit werd smalend het pantoffelhoudartikel genoemd. Dit artikel bestaat overigens nog steeds, maar geldt nu voor beide echtgenoten.

In 1957 vond de wettelijke gelijkstelling tussen de gehuwde man en vrouw plaats.

Nu wij bijna 50 jaar verder zijn rijst de vraag wat er in de praktijk van die gelijkstelling terecht gekomen is.

Nog steeds is het de vrouw die zegt "dat moet ik met mijn man overleggen". Het omgekeerde komt nauwelijks voor en alleen dan, als de man de beslissing eigenlijk al genomen heeft.

Gaat het echtpaar uit, dan is de man de chauffeur en hij betaalt de verteringen. De vrouw mag weliswaar terugrijden, maar alleen als de man teveel gedronken heeft.

Kan hij in een andere plaats een betere baan krijgen dan wordt die baan geaccepteerd en vervolgens wordt met de vrouw overlegd hoe de verhuizing te regelen. Wanneer hoor je nu dat het gezin gaat verhuizen vanwege een andere baan van de vrouw. Dat komt sporadisch voor.

(Met deze zin ontkracht Theo enigszins zijn verhaal over de masculiene invloed, want het was waarschijnlijk Ria die hem er op wees dat dit wel degelijk voorkomt. HB.)

Werken man en vrouw samen dan bepaalt de man, als hij al in de huishouding meewerkt, welke werkzaamheden hij voor zijn rekening neemt.

Kortom, wettelijk mag de positie van de getrouwde man en vrouw gelijkwaardig zijn, in de praktijk zie je wel anders.

Pim Fortuijn had het over de achterlijke Islamcultuur. Ik zou zeggen: niet te hoog van de toren blazen. Beter is het om de hand in eigen mannelijke boezem te steken.

Al kan ik mij niet goed voorstellen hoe dat moet.

HB

Verjaardagen

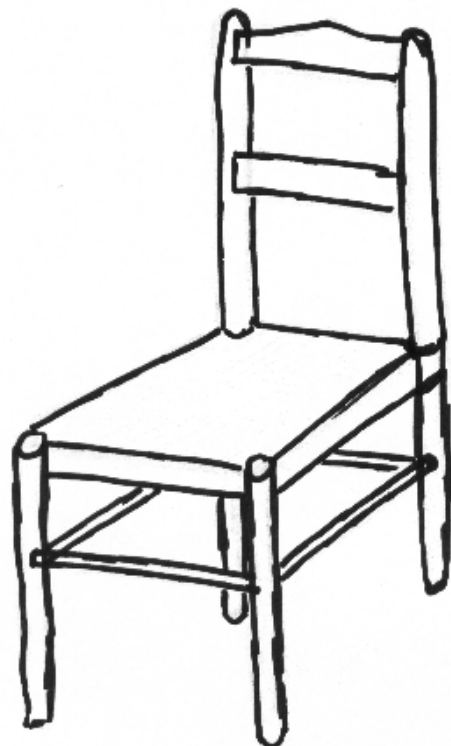
In de voorbije periode zijn de volgende
Lions jarig geweest:

Koos Kuiper, 2 december
Martin Liefink, 11 december
Chris Geurink, 14 december

Bij deze (nogmaals) van harte
gefeliciteerd!

De komende periode zullen de volgende
Lions hun verjaardag vieren:

Ruud Wink, 23 december
Gerard Hehenkamp, 5 januari
Henk Kouwenberg, 11 januari

Lions commissies 2003/2004

Leden	Hans de Vries, voorzitter Han Meibergen Jan Jurriëns
Social officer	Dick de Bruin
Activiteiten	Toon Gasseling, voorzitter Herman van den Broek Bert Lamers Martin Lieffrink Gerard Roelofsen Theo Soontiëns Bart-Jaap Pull ter Gunne Henk Kouwenberg Kees van Steenbergen Peter Bob Peerenboom Ruud Wink
Jumelage	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost Jan van Iersel Gerard Hehenkamp Marnix Jansen Venneboer Toon van Oudheusden
Jeugd	Chris Geurink Koos Kuiper Hans Kietselaer
Bulletin	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Ruud Wink Bart-Jaap Pull ter Gunne Theo Soontiëns
Kascontrole	Harrie Mathijssen Wim Frommé
Tail Twisters	Theo Kamps Chris Geurink
Public Relations	Ruud Wink
Milieu officer	Hans Bruyn
Interservice	Toon van Oudheusden Wim Frommé
Sjoelbak	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

Agenda 2003 / 2004

2003

20 augustus	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets
3 september	20.00 uur	Muziek, niet altijd een genoegen, door Arnoud Brok, bedrijfsarts-in-ruste, sportarts en muziekliefhebber en -kenner
4 september		promotie voor kerstpakketten voor wereldwinkel bij Wink-groep
17 september 27 september	18.00 uur	Tap Hap uitstapje naar Keulen met Dorsten
1 oktober	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
15 oktober	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting
29 oktober	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
5 november	20.00 uur	cursus reanimatie m.m.v. instructeurs van de Nederlandse Hartstichting met afsluitende toets
19 november	18.00 uur	Tap Hap
3 december	20.00 uur	Joost Hagendoorn vertelt over zijn ontwikkelingswerk in Zuid Afrika
17 december	18.00 uur	Tap Hap
31 december		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar